

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 399/2025
11.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Лепојевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К-616/24 од 07.02.2025. године и Кв-151/25 од 26.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Лепојевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу К-616/24 од 07.02.2025. године и Кв-151/25 од 26.02.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу К-616/24 од 07.02.2025. године одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка од 16.01.2025. године, браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Лепојевића.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв-151/25 од 26.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу К-616/24 од 07.02.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Лепојевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП јасно прописано да трошкови кривичног поступка и награда браниоца, која је у овом случају захтевана по правноснажности одлуке, пада на терет буџетских средстава суда.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произлази да је правноснажним решењем Основног суда у Крагујевцу К-616/24 од 22.08.2024. године према окривљеном изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи и истим решењем је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, сагласно члану 264. ЗКП, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, сагласно члану 262. став 2. ЗКП. Решењем Вишег суда у Крагујевцу Кж1-406/24 од 02.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а решење Основног суда у Крагујевцу К-616/24 од 22.08.2024. године, потврђено. Бранилац окривљеног, адвокат Мирослав Лепојевић је у поднеску од 16.01.2025. године истакао захтев за накнаду трошкова кривичног поступка који су опредељени у укупном износу од 120.500,00 динара и то износ од 18.000,00 динара на име одбране на главном претресу дана 06.08.2024. године, износ од 31.500,00 динара на име одбране 22.08.2024. године, износ од 54.000,00 динара на име жалбе против мериторне одлуке 04.09.2024. године и износ од 27.000,00 динара на име састава трошковника. Решењем Основног суда у Крагујевцу К-616/24 од 07.02.2025. године одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка од 16.01.2025. године, браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Лепојевића, док је решењем истог суда Кв-151/25 од 26.02.2025. године одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу К-616/24 од 07.02.2025. године.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда. Одредбом члана 266. ЗКП, одређено је да награда и нужни издаци браниоца и пуномоћника оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама тог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда, те да ће се, ако је окривљеном постављен бранилац, а плаћањем награде и нужних издатака би било

доведено у питање издржавање окривљеног или издржавање лица које је он обавезан да издржава, награда и нужни издаци браниоца исплатити из буџетских средстава суда.

Када је у кривичном поступку изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и првостепени суд својим решењем на основу члана 264. став 4. ЗКП одлучи да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, као што је у конкретном случају, треба имати у виду одредбу члана 265. став 1. ЗКП, односно да кривични поступак према окривљеном није обустављен, нити је одбијена оптужба, односно окривљени није ослобођен од оптужбе, те нема законских услова да нужни издаци и награда браниоца окривљеног падну на терет буџетских средстава суда.

Поред тога, у предметном кривичном поступку адвокат Мирослав Лепојевић, окривљеном није био постављен као бранилац по службеној дужности (у ком случају би, награда и нужни издаци браниоца могли бити исплаћени из буџетских средстава ако се утврди да би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он обавезан да издржава), већ изабрани бранилац по пуномоћју у списима предмета, то је у смислу члана 266. ЗКП, награду и нужне издатке дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка . Ово стога јер између окривљеног и његовог браниоца као и између заступаног лица и његовог пуномоћника, постоји уговорни однос на основу којег се једна страна обавезује да пружи захтеване правне услуге, а друга страна да ове услуге плати.

Стога су оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да су побијана правноснажна решења донета уз учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић